DECRETA

S. Congregationis Concilij.

S^MI D·N· VRBANI

Diuina Prouidentia.

PAPAE VIII

AVTHORITATE AEDITA

De Celebratione Missarum.

ROMAE, Ex Typographia Reu. Cam. Apost.

M. DC. XXV.

V M ſæpè contingat, in quibuſdam Eccleſijs tàm magnum Miſſarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum, relictis aut piorum eleemoſynis impoſitū eſſe, vt illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatisfieri; & tamē noua onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ teſtantium voluntates, obſtricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ ſuffragiis priuentur, Eccleſiis debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles graui ſcandalo affecti, plerunque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Eccleſiis, ſorte pecuniarum abſumpta, plerunque nuda remaneant onera Miſſarum abſque vllo emolumēto; aut quod eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis, vt non facile inueniantur, qui velint huic ſe muneri ſubijcere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterii adeò exigui, vt Sacerdotes pro neceſſaria ſua ſuſtentatione nouis ſe oneribus obſtringere compellantur: SAC. CONGREGATIO CARD. CONC. TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, caritatiſq; ac Iuſtitiæ maximè cōſentaneum, ſi pro viribus ſatagat, hunc teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica conuellere,

re, atque eradicare Sanctiss. D. N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII. authoritate sibi specialiter attributa infrascripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atq; interdicit, nè Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomôdo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re, diligẽter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; aliòquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atq; inanes decernit.

Deinde, vbi pro pluribus Missis etiam eiusdem qualitatis celebrandis plura stipendia, quãtumcunq; incongrua, & exigua, siue ab vna, siue à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscunq; tàm secularibus, quàm regularibus, SAC. CONGREGATIO sub attestatione Diuini Iudicij mandat ac præcipit, vt absolutè tot Missæ celebrentur quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint; itaut aliòquin ij, ad quos per-

tinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò grauiter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obseruetur exactiùs, SAC. CONGREG. eadem authoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesijs, ac locis piis, tàm secularibus, quã regularibus cuiuscunq. Ordinis Congregationis, & Instituti, quamcumq. ob causam concessam, quibus indulgetur, vt certarum Missarũ, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, pluriũ Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouêre volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam dũ certa eleemosina, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosinæ sibi retenta, celebrandam cõmittat.

Præterea, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, vt par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi cũ nulla, aut parua sint vtilitate coniuncta: statuit, atq. decernit, vt pecuniç, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conuentibus, ac locis omnibus, tàm secularibus, quàm regularibus, atq. illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Eccle-

siæ

fiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeat penès ædem Sacram vel personam, fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seù illorum pretium quamprimùm inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis, cũ expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac si eadem bona immobilia authoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium sub eadem pœna, vt supra deponi, atq. in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis, cum eiusdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Adhæc SAC. CONGREGATIO quibusuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterũ onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum: seculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares verò sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda: alioquin secularis, qui huius prohibitionis trasgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda vocisque actiuæ, ac passiuæ, absq. alia declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro

Missis celebrandis, ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis, ita satisfecerint, vt noua quoq. onera suscipere valeant: alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa, Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub ijsdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus verò, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesię, Monasterio, aut loco pio incumbẽtibus, nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tàm nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse: præcipuamq; rationem habeãt vt redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquũtur, omninò respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelliganta. si in re tanti momenti desides aut negligẽtes fuerint, in Nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse redditu:os.

Postremò ILLVSTRISS. PATRES, non sine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, ve-

lutī ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynę cuiusq; Monasterii: inhęrentes Summorum Pontificum, à Sac. Trid. Conc. decretis hac de re editis, Sanctiss. D. N. authoritate præcipiunt ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum regulariū bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium vt singuli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerū vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tàm communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seù præmissas, in communem vsum deinceps, conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliauè cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere: eaque omnia scripto fideliter exarata,

 idem

idem Superior cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibns vniuerſis, & oneribus, vt ſupra detractis, ſedulò examinent, quot religioſi homines, connumeratis etiam laicis, aliiſq. neceſſariis ſeruientibus, in vnoquoq. Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis, & proprii inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competẽter valeant ſuſtentari. Tùm eorumdem bonorũ, reddituum, eleemoſinarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus diſcuſsis: cuiuſq; familiæ Monaſterii, Conuentus, ac Domus regularis in ſingula quaq; prouincia certus earum tantum perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperius ſufficienter ali poſsint. Ne vero Superiores qui id præſtare debent, ſeriùs aut remiſsiùs, quam par eſt, ſuo muneri ſatisfaciãt, mandat SAC. CONGREGATIO, vt infra annum, poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter geſta, in authenticam formam redacta ad Sacram ipsã Congregationem Concilij ſinguli mittant, numerumq; familiæ, ſingulorumq; Conuentuum,

Mona-

Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Prouinciales omnes, quam locales perpetuò seruare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augumenti redditu um, absque Sacræ ipsius Congregationis licētia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atq. alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sac. Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi, recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis, duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non

pote-

poterunt, & actu non inhabitauerint. Ordinarij loci visitationi, correctioni, atq. omnimodè iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seù desuetudinem abeant, Superiores locales cuiusque Monasterii, Conuentus, ac Domus regularis curare, atque, efficere teneantur sub pœna priuationis officii, vocisque actiuæ, & pasiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoq. mense, ideft feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi, præsentes ordinationes in publica mēsa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cuiuscunque sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunq. honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus quoad soprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Cōstitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunq. personarum, atq. Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Io. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius instituti, etiam necessario, & indiuiduo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunq. tàm secularium, quàm regularium locorū

nec-

necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoq. indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa sciẽtia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extẽsionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quæuis alia expræssio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruãda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus, quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuri, Sacra Congregatio, Sanctitatis suæ authoritate, & specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem SACRA CONGREG. vt præsentes Ordinationes in Valuis

Basi-

Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ, omnes ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si vniquique personaliter intimatæ fuissent. Vtque earundem præsentium trāsumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

Cosmus Cardinalis de Torres.

Locus ✝ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Anno Domini N. I. C. M.DC.XXV. Indictione octaua, Pontific. autem in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius Tertio, die vero 22. mensis Septemb. suprascripta Decreta affissa, & publicata fuerūt, ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S. D. N. PP. Curs.

Brandimartes Latinus Prælibati S. D. N. PP. a S. Roman. & Vniuersalis Inquisitionis Cursor, pro Mag. DD. Curs. DE-

DECLARATIONES ALIQVOT SAC. *Cong. Concilij S. D. N. Vrbani Papæ VIII. authoritate editæ super Decretis eiusdem Cong. de Celebratione Missarum.*

SVPER primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposito, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, &, si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum in sumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ ellemosinę prę scriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium nimus congruo, teneantur Missas il-

lis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votiuis, aut defunctorum, recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absq. vlla præscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto in quo eadem Congregatio reuocat Priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Priuilegium?

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdē eleemosynæ sibi retenta, celebrandam cōmittat.

Quæretur, An permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, para-

men-

mentorum, luminum, vini hostiæ, & similium?

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, idest, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendiũ ad rationem redditũum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt. An verò satis sit, vt dent celebrãtibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis Decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidẽ accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoq. onera obire valeãt; Aliòquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfaçere?

Duodecimò, quid, si offerens elleemosynas, audito impedimento, consentiant, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant eam eos, qui

acci-

accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, vt ibidem præcipiunt?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (cassæ de Morti?)

Decimòquinto, An Administratores Ecclesiæ magnæ deuotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, nè alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuatur?

Decimosextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& aliis, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimo septimò, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis Decreti San. me. Pauli V. absque

tamen

tamen computatione redditnum cuiusque Religiosi, sit denuò facienda, necne?

Decimooctauò, An Nouitij, ad habitum Regularem admissi possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita vt suprà præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimononò, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltèm Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt aliòquin subsint iurisdictioni ordinariæ,

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in Ordine ad celebrat. Missarum, cōprehendat, eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Iesu?

Vltimò, An idem Decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam?

SAcra Cōgregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, authoritate sibi à Sanctiss. D.N. attributa, ad singula dubia superiùs proposita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatū sit adeò tenue, nihilominus, pro reductione oneris, vt supra, impositi,

ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicauerit; Veruntamen si in ipsa beneficij erectione expressè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctũ onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secũdum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, nõ autẽ ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seù capellæ, legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam cõgruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesiæ, ac loca pia, seù illorum Administratores, ex eleemosynis Missarũ celebrandarũ

vllam,

vllam, vtcunque minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarũ celebratione, nisi cum Ecclesię, & loca ipsa alios nõ habent redditus, quos in vsum earundem expensarum erogare licitè possint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorẽ expensarum, quæ pro ipsomet tantũ Missæ sacrificio necessariò sunt subeundę, & nihilominùs eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quæ supersunt, expẽsis, vt supra deductis, absolutè tot Missę celebrentur, quot prę scriptę fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum non habere locum, sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morẽ Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis fecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynã pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, vt illæ tunc

demum celebrētur, cum ſuſceptis oneribus ſatiſfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iiſdem Miſſis iuxta Benefactoris conſensũ celebrandis.

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcipientibus onera perpetua Miſſarum celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum, non poſſe, niſi de conſensu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, vt ſupra in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimumſextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimumſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam ſeruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deinde in aliquo alio Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad Decimumnonum, cenſuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum etiã extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Proſper Fagnanus S. Congreg. Secr.

DECRETA
S. Congregationis Concilij.
S.^{MI} D. N. VRBANI
PAPÆ VIII.

Iussu edita.

De Regularibus Apostatis, & Eiectis.

ROMÆ,
Ex Typographia Reu. Cameræ Apost.
M. DC. XXIV.

DECRETA S. CONGREGAtionis Concilij de Regularibus Apoſtatis, & Eiectis.

SAcra Cõgregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regulariũ eiectorum, & fugitiuorum ſtatui conſulere, illorumq. ſcandala ſummouere, & ſuccreſcentem numerũ frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentiſſimè perpenſa, communicato etiam conſilio cum S. D. N. VRBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta decreta edidit.

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum, prodeunt, deinceps nè ſerantur in vinea Domini cenſuit, eſſe innouandas, & Sanctiſſimi authoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſanct.me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atq. inſtitutionem ſpectantia, diſtrictèque præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdẽ Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, ſeu Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenùs recipi poſſint, niſi priùs à

Con-

Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse absoluendos, prout, authoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deindè, vt apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis, recta se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant, siue non, possint, ac debeant ab Episcopo loco, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundùm regularia instituta puniendi, vtque ipsi quoquè Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere atque efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6. Quod si Apostatę huiusmodi citrà montes infra quatuor, vltrà montes verò infra octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua spontè ad suam quisque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum,

rum sæu infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen vt debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiuſmodi pœnis abſoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt in poſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit, niſi ſit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi non ſolùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis diſpoſitione requirũtur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cuiuſque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolica approbatis, & confirmatis; verùm etiam vnius anni ſpatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet ſaltem Prouincia. Elapſo autem anno ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua peruicacia perſeuerauerit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem poſſit, ſed ab ipſomèt Generali tantum de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutiones, proceſſu & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen

vſque

vſque ad primum generale Capitulum, ſeu Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex iuſtis, & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor mẽſes à præſentis Decreti publicatione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quem profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum fere in profundum malorum delapſas, antequàm grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officij immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter IESVS CHRISTVS in ſupremo Dei iudicio de eorũdem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item,

Item, vt eiecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremò esse innouandam, & suæ Beatitudinis authoritate innouat Constitutionem fel. record. Gregorij Noni relatam in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Constitutionem in ijs quoque vendicare sibi locum, seruandumq. esse, qui iustè, diffinitiuèque, ac iuris ordine seruato expulsi fuerint; dummodò tamen in expulsis huiusmodi subsit spes euidens emendationis ex litteris saltèm testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, vniuersis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conuentuũ, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbiquè locorum existentium iniungit, serioque mandat, vt illa diligenter obseruent, atq. obseruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcunque Monacorum, ac Regularium vbique lo-

corum

corum exiſtentibus, efficiantque vt tam Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII. quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica menſa.

Si quis verò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſq; actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda, pœnaque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata, ijſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeu relaxandi poteſtate penitùs interdicta, & nihilominus ſit irritum, & inane, quicquidquid ſecùs, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus,

bus,

bus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsì pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quò ad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresè Sanctitatis suæ authoritate, derogat, cæterisque contrarijs quiquscunque. Dat. Romæ die 21. Semptembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Locus ✠ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

D E-

DECRETA GENERALIA fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm iuxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnũ impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs constitutionibus malè affectas radices amputare studemus: eò magis in dies deprauata, infructuosaque eiusmodi nouiter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisque Superioribus Conuentuum

tuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunq. Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designandis Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunq. Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq; actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui cõtra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Reno-

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentũ afferre, quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsque præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam recedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quò magis varijs constitutionibus malè affectas radices euellere, studet, eò magis infructuosa nouiter profitentiũ germina quotidie succrescant: cumque ob zelũ, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorũ, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiẽdum habitum Religionis admitteretur, profitereturuè, quousque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodiùs Regularis obseruantia, secundùm reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci: Quia tamen non obstante tali

pro-

prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum: Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, cæterisque Superioribus, Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorū, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectiuè Ordinibus, Societatibus, seù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne sub cuiusuis

Iusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerit.

Cæteras verò licentias, siue particulares, quæ

in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat & anuullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ, apud S. Marcum, die 20. mensis Junij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuscunque priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cũ Lectoribus autem & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerint, subtractione.

Le-

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaq. absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicunque celebrandis, alioue ipsorum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita; etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint; tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus quicunque illi sint, vllo pacto liceat eiusdem fratribus, aut eorum alicui bona stabilia etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat vt proprium,

neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præscriptas; sed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunq. Superiorum dispensatio, nulla licentia quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo minus culpæ & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis impositę & ipso facto incurrendæ obnoxij sint, etiamsi Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & supellex cellarum ex cōmuni pecunia comparetur, & omnino vniformis sit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, statuique paupertatis, quàm professi sunt, conueniat; ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque Fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari oportunè possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda nisi infirmitatis causa

impediti

impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit, si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi pané, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generali, qui redditus, aut præstatiores peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quàm ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorũ, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemq. pecuniarum, & redditũ sui Conuentus, etiam nomine Conuẽtus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorũ, reddituũque colligendorum, ac exigẽdorum curã habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Cõuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulã, veluti bonus dispensator prouideat, officiorum

huiusmodi confusione penitùs interdicta.

13 Cæterum hi tres tàm impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumq; vsu peritis, rationem reddant: Deinde ipsimèt rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamq; suæ administrationis tam publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is tantùm deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsuè quibuscunque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari; redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is

co ipso

eo ipso omni gradu, officioq. priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa. Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi minister, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamq. nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiàq. singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumq. exituro adiungat, non petentis rogatu; sed arbitrio suo, neque eundem sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contraueniences autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturum etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ itèm omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eadem cum cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique supellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuũ, si eorũ muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit: alteram etiam cellã concedere.

27 Cel-

27 Cellæ, siue ædiculæ, quę extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vsum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quísque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perperuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinariū in singulis Conuentibus certò, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, cōmodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cū ægrotabunt, curentur, ne inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ prępositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quamprimum

mum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa a Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli imposterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes a directa, vel indirecta vocum, seù suffragiorum procuratione, tàm pro se ipsis, quàm pro alijs, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seù alibi. Quicunque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta a Sacro Conc. Trid.

& Or-

& Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentq. Electores secundum veritatem cuiusque conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum, Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligēter simul examinent priusquàm probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curę sit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promotuendos ad quoscunque Ordines, in quo seruetur Decretum Congregationis Interpretū Sacri Concilij Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunijs,

Capi-

Capitulo culparum, alijsq. ſpiritualibus exercitijs prudenter, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur, intelligantq. ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producāt, valdè opportunum erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcunque Conuentus, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulis horis cuiuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, vt certo quoque ſigno pręmonitus, maiore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non aduerſantur, inuiolatè cuſtodiendæ erunt.

40 Quibus quorum Decretorū capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, inter dicta omnino eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vſquam diſpenſandi. Aliòquin

ſciant

sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorũ obseruatio, quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscunque Fratres præsentes, statim; reliquos verò absentes citra montes, vnius mensis, vltra montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conuentibus citra montes vnius mensis, vltra verò montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuatiouis Generalatus, alijsque arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. mensis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxat permissum est Sanctitas Sua extendi ad Prouincialē decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouincię duntaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitq. pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitatis Suæ reseruatam esse,

esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octaui, super casum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seù Conuentus fiat egressio: Nocturna, ac furtiale Monasterio, seù Conuentu egres-

egressio etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in iudicio regulari, seù legitimo.

Procuratio, auxilium, seù consilium ab abor-tum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monasterij, seù Conuentus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere cõsummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsemet subdit spõtè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputet duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori, ijq; sint docti, prudentes

dentes

dentes, ac charitate præditi, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerint,

Tam superiores pro tempore existentes, quàm Confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimè, ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis à Confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores, quicunque illi sunt, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, & etiã generalis Decretis necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut Regulis in generalibus, seù prouincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs indultis, & concessionibus quorumcunque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscunq. Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maij, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua Deinceps declarauit & declarant,

rat, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D.Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesq; omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita cōponere, vt quę ad votorum vim, habitum, victūq; communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent, generali Decreto, quòd de mēse Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quēquam ad professionem ante admitterent quàm à Sāctitate Sua monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent; in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum duntaxat eorū, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel con-

suetis eleemosinis sustentari ibi cōmode possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cū illorum professionis perfectione coniuncta, nēpè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnà cū cęteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs etiam ad victum, vestitumq; communem spectantibus (ipso Decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatē facit Superiori eiusdem Ordinis Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atq; ad professionem admittendi modo tamen id ad præscriptū instructionis iussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuētibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obseruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq; omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt in omnibus priuatus officijs vocis actiuæ, & passiuæ ius omne amittat. Vult denique Sāctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationē Reformationis Apostolicę hæc Decreto Secretarij manu subscripto cōcedi, nō obstante Decreto, vt supra promulgato. Dat. Romæ die, &c. Præscribitur verò numerus Sacerdotum ..., Clericorum ..., Nouitiorum ..., Conuersorum autē ...

N. Visitationis, & Reformationis Apost. Sec.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N. D.Clemens Diuina prouidentia Papa viij. qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularē habitum Nouitios in posterum reciperēt, receptosvè ad professionē admitterent, quousq; in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seù Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis & educandis Nouitijs designarentur, & approbarētur) ad eius, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, moresq; restituerent, & componerent; certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum Conuentus, seù Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi formā, & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuissē redacta: in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq; recipi posset, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, vt licentia à Cōgregatione Reformationis Apostolicę prius obtenta esset) cōcessit, & ad illa designauit, & approbauit. Nunc volens vt ea, quæ pro Nouitiorū receptione, & institutione, de mādato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt in posterum accuratius, & exactius obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suę super receptione Nouitiorum, decreuit, ac presentis Decreti virtute mādauit ne in Conuentibus, seù Monasterijs ad Nouitios reci-

piendos, de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licētia hactenus designatis, & approbatis, seù in posterum designādis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorū Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licētiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturā concedendam) obtinuerint. Monet autem Sāctitas sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionē, educationem, scientiam, vitā, & mores, cæterasq; qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruētur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorū ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & professionem, Nouitijs, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneū, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seù Monasterio, præterquam in hactenus

à Sua

à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seù in posterum designãdis & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum, seù præscribẽdum receperint, vel admiserint, seù aliàs præmissis quouis modo contrafecerint. Irritũ ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstãtibus quibuscunque, &c. Dat. Romæ apud S. Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem S.D.N. Anno Vndecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis Clementis eiusdem iussu editæ.

CVm ad regularem disciplinã in singulis Religiosorum Monasterijs propagandã, Nouitiorum institutio maximè vtilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimã priscorum Patrum viuendi rationem relaxandã maiorẽ vim habuisse compertum sit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorũ spiritum, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcircò, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, vt in recipiẽdis Nouitijs, & in eorum in-

ſtitutione, atque educatione; necnon in magiſtri, & aliorum miniſtrorum erectione, præter alia, quę in ſacris Canonibus, ac Decretis præſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis, aut inſtituti conſtitutionibus continetur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc, & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſterijs, & Conuentibus, hæc, quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quòd attinet ad Nouitiorũ recipiendorum formam, vltra diligẽtem perquiſitionem, quę habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationi obnoxij ſint, iuxta formam cõſtitutionis fe. re. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum: illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Cõuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in ijs ad Religionem nullus in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & cõditiones ſacris Canonibus, Summorumq; Pontificum conſtitutionibus prę ſcriptas non habeat, iuxta Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiẽdus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate cõſtitutus, quã eius Ordinis, in quo recipietur regularia inſtituta, & ordinationes requirunt; eam verò litte-

rarum

rarum sciētiā calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & sui tēporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Conc. Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuētus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus litterarum sciētia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt tribus votis essentialibus, statuq; regulari, & alijs cuiusq; Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæque religio suas peculiares Constitutiones, specialiaq; instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalē omnium peccatorum confessionē totius anteacta vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuſcuiuſque Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus, habeatq; tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſq; ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu cōferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſq; Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tēpore ad calefaciendum ſe igne cōmuni recipiant.

Oratorium inſuper, ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, Eccleſiaſticiſq; functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſ-

dem,

dem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocunque ingrediendum sibi necessariò existimauerit, quo tamẽ casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illiq. soli liceat ex graui tantùm causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & nõ aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorũ instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimẽ spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat, eliganturq. tàm Magister, quàm socius per Prouincialẽ Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subdituri. Quòd, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemq. seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij

consi-

consimiles subrogari deceant.

Tam Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq. vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in religione perstiterit: Socius verò trigesimum annum excedat, sintq. ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateq. referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præseferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissimè alieni, & tales demùm, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeat, vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quàm revereantur, nec illis vnquā detrahere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiā localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantq. præcipuè diuinæ, quā digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quę vera

sit,

ſit, atque perfecta votorum ſollemnium, & quam neceſſaria cuiuſque Ordinis Conſtitutionum obſeruantia modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuoſè perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quę bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tētationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumq; ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbas vnuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac plures in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire iudicauerit, vel per ſeipſum, vel per alium ab eo deputandum, ſemel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificiò interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis, diurniſq; diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam ani-

animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadibus longior statuatur; fiatq. semper Magistro præsente, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorũ, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis cõmorari, nec pmittatur eis Professos domo exeũtes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsis, ætate, moribusq. prouectior deputetur; qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licèt Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittẽda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiẽdum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præ-

ti præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum iuxta cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod vt commodius fiat, ad Capitula, & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tēpore verò probationis elapſo, ij tãtùm, qui non ſolũ religioſę perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimũſextum, quo verò ad Conuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorũ ſtatum tranſire; etiã durante tēpore probationis, nõ poſſint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit cõſtitutus, particulare librũ habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamq. Nouitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignũ Crucis apponat, aſſeruetúrq;

li-

liber,& custodiatur in Archiuio, vbi scripturæ ad Monasterium, seù Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quòd licèt decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit superioribus Monasteriorum, & Cõuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos; quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicq; adscriptos, cum iuxta presentes institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinẽ recepti fuerint; ad loca Nouitiatuum, cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seù Monasteriorum filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permissum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monasterij, seu Cõuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerũ (sicut præmittitur) recepti meliùs in bono spiritu,

tu, regularisq; disciplinæ obseruãtia stabiliantur, & confirmentur. mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij; ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatos, ibi collocẽtur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cũ requisitis ad Nouitiatũ supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiũtur, quę, suarum constitutionum, seù institutorum vigore maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatũ detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum constitutionibus non obstantibus, idipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi, ita quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere, nec cõmunibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq; permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientẽ deuenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt litterarum, studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas quali-

ta-

ſtitutione, atque educatione; necnon in magiſtri, & aliorum miniſtrorum erectione, præter alia, quę in ſacris Canonibus, ac Decretis præſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis, aut inſtituti conſtitutionibus continetur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc, & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſterijs, & Conuentibus, hæc, quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quòd attinet ad Nouitiorũ recipiendorum formam, vltra diligẽtem perquiſitionem, quę habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationi obnoxij ſint, iuxta formam cõſtitutionis fe. re. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum: illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Cõuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in ijs ad Religionem nullus in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & cõditiones ſacris Canonibus, Summorumq; Pontificum conſtitutionibus pręſcriptas non habeat, iuxta Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiẽdus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate cõſtitutus, quã eius Ordinis, in quo recipietur regularia inſtituta, & ordinationes requirunt; eam verò litte-

rarum

rarum sciențiā calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & sui tēporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Conc. Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuētus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus litterarum sciētia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimnm ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt tribus votis essentialibus, statuq; regulari, & alijs cuiusq; Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæque religio suas peculiares Constitutiones, specialiaq; instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalẽ omnium peccatorum confessionẽ totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuscuiusque Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatq; tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt prò singulis singuli lectuli commodè sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusq; socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu cõferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq; Magistri audiendas, & in quem hyemis tẽpore ad calefaciendum se igne cõmuni recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella, si commodè fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cæremonijs, Ecclesiasticisq; functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eius-

dem,

dem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocunque ingrediendum sibi necessariò existimauerit, quo tamē casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illiq. soli liceat ex graui tantùm causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & nō aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorū instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimē spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat, eliganturq. tâm Magister, quâm socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subdituri. Quòd, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemq. seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij

consi-

consimiles subrogari deceant.

Tam Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq. vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in religione perstiterit: Socius verò trigesimum annum excedat, sintq. ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateq. referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præseferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissimè alieni, & tales demùm, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeat, vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquã detrahere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiã localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantq. præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quę vera

sit,

fit, atque perfecta votorum sollemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est, atque procliuis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quę bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tētationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumq; silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbas vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac plures in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificiò intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisq; diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam

ani-

animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadibus longior statuatur; fiatq. semper Magistro præsente, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorũ, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis cõmorari, nec pmittatur eis Professos domo exeũtes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsis, ætate, moribusq. prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licèt Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittẽda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiẽdum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præ-

ri præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum iuxta cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod vt commodius fiat, ad Capitula, & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tépore verò probationis elapſo, ij tãtùm, qui non ſolũ religioſę perfectionis capaces; ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimũſextum, quo verò ad Conuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorũ ſtatum tranſire; etiã durante tẽpore probationis, nõ poſſint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit cõſtitutus, particulare librũ habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamq. Nouitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignũ Crucis apponat, aſſeruetúrq;

li-

liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scripturæ ad Monasterium, seù Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quòd licèt decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit superioribus Monasteriorum, & Cōuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos; quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicq; adscriptos, cum iuxta præsentes institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinē recepti fuerint; ad loca Nouitiatuum, cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seù Monasteriorum filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permissum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monasterij, seu Cōuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerū (sicut præmittitur) recepti meliùs in bono spiri-

tu,

tu, regularisq; disciplinæ obseruãtia stabiliantur, & confirmentur. mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij; ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatos, ibi collocẽtur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cũ requisitis ad Nouitiatũ supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiũtur, quę, suarum constitutionum, seù institutorum vigore maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatũ detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum constitutionibus non obstantibus, idipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi, ita quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere, nec cõmunibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq; permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientẽ deuenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt litterarum, studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas quali-

ta-

tates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum, præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa nō censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios; nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in poste rum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prędictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq. pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Refor. Apost. Sec.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, Indictione septima, Pontificatus autem S.D.N.D. Vrbani Diuina prouidentia PP. VIII. anno eius II. die verò vigesimasexta mensis Octobris, supradicta Decreta tam S. Congreg. Cōcilij, quàm fa. me. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad Valuas Basilicarū S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum; necnon in acie Cāpi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellium Cursores Sanctissimi.

Brandimartes Latinum pro Mag. DD. Curs.

